

Tekst 1: Juliusz Trzciniak - „Dżuma współcześnie”.

"Dżuma" Alberta Camusa to nie tylko klasyk literatury egzystencjalistycznej, ale również jedna z najbardziej uniwersalnych powieści, która porusza tematy głęboko zakorzenione w ludzkiej kondycji. Akcja powieści rozgrywa się w mieście Oran, w którym wybucha epidemia dżumy. Jednak to nie sama epidemia stanowi tu główny temat – jest ona raczej metaforą dla wielu aspektów ludzkiej egzystencji. Camus, w sposób mistrzowski, ukazuje dramat jednostki, która musi zmierzyć się z absurdem istnienia, cierpieniem i śmiercią, a przy tym nie ma gwarancji sensu ani sprawiedliwości. Główna postać, doktor Rieux, reprezentuje postawę aktywnego sprzeciwu wobec bezsensownego cierpienia. Rieux, mimo braku nadziei na ostateczne zwycięstwo nad chorobą, pozostaje wierny swoim obowiązkom i walczy o życie pacjentów, nie oczekując za to nagrody. Jego działania stają się symbolem ludzkiej odwagi, solidarności i poświęcenia.

Powieść ta stanowi doskonały komentarz do rzeczywistości współczesnej – mimo upływu lat, jej przesłanie nie traci na aktualności. Camus zmusza nas do refleksji nad istotą moralności, odpowiedzialności oraz naturą człowieczeństwa w obliczu katastrofy. Epidemia dżumy staje się metaforą zła, które w różnych formach może dotknąć każdą społeczność, a odpowiedzią na to zło nie jest bierne poddanie się, lecz aktywna walka o dobro i godność. Postaci w powieści, takie jak Rieux, Tarrou czy Grand, reprezentują różne postawy wobec tej trudnej rzeczywistości, ale wszystkie łączy jedno – determinacja, aby mimo wszystko działać.

Camus w tej książce wyraźnie pokazuje, że człowiek, choć ograniczony w swojej zdolności do zrozumienia świata, może nadać sens swojemu życiu poprzez czyn, przez solidarność z innymi. To niezwykle ważne przesłanie dla współczesnych czytelników, zwłaszcza w kontekście globalnych kryzysów, takich jak pandemie czy katastrofy naturalne, które zmuszają do refleksji nad tym, jaką rolę odgrywamy w obliczu tragedii. „Dżuma” pozostaje więc nie tylko dziełem literackim, ale i filozoficznym przesłaniem, które inspirowa do działania i przypomina o wartościach, które nie tracą na znaczeniu, niezależnie od zmieniających się warunków.

Tekst 2: Kornel Dołęgowski - „Nudny Camus”.

„Dżuma” Alberta Camusa, choć uznawana za jedno z najważniejszych dzieł literatury XX wieku, budzi również pewne kontrowersje i może nie trafić w gust każdego czytelnika. Z jednej strony, to głęboka i symboliczna opowieść o walce człowieka z losem, ale z drugiej – książka ta często przytłacza swoją filozoficzną powagą i pesymistycznym tonem. W centrum powieści znajduje się epidemia dżumy, która atakuje Oran, ale jej rola wydaje się być jedynie pretekstem do rozważań nad egzystencjalnymi problemami, co może sprawiać, że niektórzy odbiorcy poczują się znużeni.

Powieść Camusa, mimo swoich filozoficznych ambicji, momentami zdaje się być zbyt ciężka i rozwlekła. Postaci, które symbolizują różne postawy wobec cierpienia i śmierci, nie zawsze wydają się być realistycznie ukazane. Ich motywacje bywają niejasne, a relacje z rzeczywistością – odległe. Dialogi, choć pełne głębokich refleksji, mogą wydawać się sztuczne i nadmiernie wyidealizowane. Czytelnik, który szuka bardziej dynamicznej akcji lub głębszej psychologii postaci, może poczuć się znużony powolnym tempem narracji i długimi, często filozoficznymi monologami.

Co więcej, pesymistyczna wizja świata, którą przedstawia Camus, może być trudna do przyswojenia. Choć powieść teoretycznie mówi o solidarności i odwadze w obliczu katastrofy, to jednak atmosfera książki pełna jest poczucia beznadziei i absurdu. Bohaterowie walczą z epidemią, mając pełną świadomość, że ich wysiłki są z góry skazane na porażkę, co może wzbudzać w

czytelniku uczucie frustracji. Brak jakiegokolwiek nadziei na ostateczne zwycięstwo nad złem sprawia, że "Dżuma" może być odbierana jako zbyt pesymistyczna i mało motywująca.

Dla wielu czytelników może to być powieść zbyt teoretyczna, zbyt oderwana od codziennych doświadczeń. Choć Camus porusza uniwersalne problemy, jego styl narracji i sposób ukazywania postaci może wydawać się odległy od rzeczywistych emocji, jakie towarzyszą człowiekowi w trudnych momentach. W rezultacie „Dżuma” może być odbierana jako dzieło bardziej filozoficzne niż literackie, trudne do przyswojenia przez szerszą grupę odbiorców. Ostatecznie, choć jej przesłanie ma potencjalnie uniwersalny charakter, sposób jego przedstawienia może być zbyt skomplikowany, aby poruszyć każdego czytelnika.